

Nr 185

Av fröken Sandell och fru Holmqvist, *angående en administrativ samordning beträffande anslagsgivningen till det frivilliga ungdomsarbetet, m. m.*

Det välorganiserade ungdomsfostrande arbete, som utföres inom ramen för frivilliga strävanden, erhåller samhällsstöd dels från staten och dels från kommunerna. Det statliga stödet till detta arbete har i stor utsträckning visat sig vara normerande även för de kommunala bidragen. De väsentliga statliga anslagsrubrikerna i detta sammanhang, som tillkommit vid skilda tidpunkter och med delvis skilda motiveringar, synes vara följande:

Under åttonde huvudtiteln:

Bidrag till verksamheten vid hemgårdar
Utbildning av ungdomsledare
Bidrag till ungdomens fritidsverksamhet
Bidrag till instruktörsverksamhet inom ungdomsorganisationer

Under tionde huvudtiteln:

Avsättning till fonden för idrottens främjande
Avsättning till fonden för friluftslivets främjande
Avsättning till lotterimedelsfonden (delvis).

Enligt vår mening torde tiden vara mogen för en samordning av den statliga anslagsgivningen till det ungdomsfostrande arbete, som vid hemmens och skolans sida — och detta förtjänar framhållas: ofta i intimt samarbete med nämnda samhällsinstitutioner — utföres av fritt och frivilligt arbetande organisationer. Genom en sådan samordning torde bidragsgrunderna till skilda organisationer och organisationsformer efter hand kunna göras mera enhetliga och en överblick vinnas rörande de statliga stödåtgärdernas ändamålsenlighet.

Den föreslagna samordningen synes oss kunna garantera ett effektivt och ändamålsenligt utnyttjande av de statliga resurser, som ställes till de frivilliga organisationernas förfogande. Det är motionärernas mening, att en sådan effektivisering i dagens läge först bör ske, innan en eventuell utbyggnad av denna anslagsgivning äger rum. En sådan samordning torde utan olägenhet kunna ske inom ramen för de administrativa resurser, som de olika anslagsformerna nu kräver. Om handläggningen av den samlade bidragsgivningen sker inom något centralt ämbetsverk torde rentav besparingar kunna göras.

Givetvis bör organisationerna beredas insyn och medinflytande i den statliga anslagsgivningen. Vi får i detta sammanhang hänvisa till de skilda förslag, som i detta hänseende framlagts av 1955 års ungdomsutredning i SOU 1956: 42 och av 1955 års idrotts- och friluftsutredning i SOU 1957: 41; ävenledes får motionärerna erinra om utformningen av de fria sammanslutningarnas medengagemang i anslutning till jämförlig statlig anslagsgivning i Norge.

Med hänsyn till vad ovan anförts föreslår vi,

att riksdagen måtte föreslå Kungl. Maj:t att en utredning tillsättes med uppdrag att snabbt framlägga förslag dels rörande en administrativ samordning av den statliga anslagsgivningen till frivilligt ungdomsarbete, dels rörande skapandet av ett permanent samarbetsorgan mellan statsmakterna och ungdomsorganisationerna.

Stockholm den 24 januari 1959

Viola Sandell

Mary Holmqvist